

Ο αντιπολιτευόμενος τύπος, ανήκων πρώτον εις τὸ ἔθνος καὶ ἔπειτα εἰς τὴν ἡμερικανικὴν τοῦ ἰδεολογίαν, ἀναμνηστικὴν εἰς τὴν πρώτην ἡμερῶν, ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος του, ἀλλὰ καὶ ἀγωνιζομένου ἐν αὐτῷ ἐναντίον τῆς μαστιχοῦσης τῆν χώραν βενιζελισπείρας, ἣτις ἐν τῇ συνειδήσει του καὶ ἐν τῇ συνείδησει ὑμῶν παντός τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἀποτελεῖ μίσησιν καὶ μολύβδον τὴν ἱερότητα πατρίδος καὶ ἐθνότητος οὐχὶ ὀλιγώτερον ἐπικίνδυνον τῶν ἐξωτερικῶν τοιούτων, ἐνόμισεν ὑποχρέωσιν αὐτοῦ ἐπιτακτικῶν ὑπαγορεύσεων ὑπὲρ τῶν ὠθήσεων ἐλληνικῆς του ψυχῆς, ὅπως, ὅσα τῷ ἐκρήξει τοῦ νέου πολέμου, συμβουλεύσῃ ἀναχωρῆσαι εἰς τὴν ἐσωτερικὴν πολιτικὴν ἀγῶνα καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐθνικῶν ὑποχρέωσιν εἰς μίαν πανελληνικὴν προσπάθειαν πρὸς ἐπίτευξιν τῆς νίκης εἰς τὸν Μικρὰσιατικὸν πόλεμον.

Τοῦτο ἀπῆται ὁ στοιχειώδης πατριωτικὸς, τοῦτο δὲ τῶν ὀντων ὁ ἀντιπολιτευόμενος τύπος προσέφερεν ὑπὲρ τῆς ἀγῶνας εἰς τὴν πατρίδα του, ὅτι μόνον οἱ τυφλοὶ δὲν δύνανται ν' ἀναγνωρίσωσι τὴν ἀναγκαστικὴν ἀποδοτικότητά του, ἀτυχῶς οἱ τυφλοὶ οὐκ ὄφθαλμοῦς ἀλλὰ τὴν συνείδησιν δὲν λείπουν ἀπὸ τῆς ὁράσεως ταύτης χώραν.

Ὅτι οὗτοι οἱ ἔμποροι τοῦ πατριωτικοῦ, οἱ τοποθετοῦν τὴν πατρίδα εἰς τὸν στόλον καὶ τὸ ἐθνικὸν συμφέρον μεταξὺ τῶν δύο τῶν σιωνιστῶν, ἰδίᾳ οἱ συγκροτοῦν τὸ εὐόδες βενιζελικὸν ἀσκήμα.

καὶ οἱ ἄνθρωποι οὗτοι τοὺς ὁποίους δὲν ὑπάρκει καμμία ἰδέα ὑψηλῆ καὶ ἡνίκα ἐπὶ καθήκον ὅταν συνδέεται πρὸς τὸ κοινὸν ἐθνικὸν συμφέρον καὶ δὲν προσπορίζει προσωπικὸν ὄφελος, καταπλαγάντες τὴν μεγαλειώδη χειρονομίαν τῆς Ἀντιπολιτείας οὗς ὑπῆρξε δεινὸν δι' αὐτοὺς μαστίγωμα καὶ τὴν ἰδέαν, ἐξ ἰδίων κρίνοντες ἀλλοτρίαν, δὲν ἠδύνατο νὰ φαντασθῶσιν, οὕτως ἀναμνηστικῶς, προσποιούντων ἡδὴ ὅτι δὲν κατενόησαν τὴν σημασίαν τῆς καὶ τὸν ἰσχυρὸν καὶ προσπαθοῦσιν αὐτὴν, ἀποτέλεσμα σκέψεων, τειχῶν εἰς τὴν διαχίραξιν

ὑπὲρ τῆς ἀντιπολιτείας τακτικῆς ἐδραζομένης ἐπὶ τῆς μετριοπαθείας, καὶ ἐχοῦσας σκοπὸν τὴν ἀλάφυν τοῦ παρελθόντος διὰ τοῦ πέπλου τῆς λήθης, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον σημαίνει κατ' αὐτοὺς ὅτι ἡ ἀντιπολιτεία... ἀνεγνώρισεν τὴν ὀρθότητα τῆς πολιτικῆς τοῦ περιπλανωμένου ἡδὴ κ. Προδοῦρου.

Διὰ τὴν βενιζελικὴν ταύτην ἐκδοχὴν, ἣτις ἀποτελεῖ μυστικὴν ἀνήθικον ἀπόπειραν πρὸς παραπλάνησιν τῆς δημοσίας συνειδήσεως, διὰ τῆς γνωστῆς τῷ βενιζελισμῷ μεθόδου τῆς πλαστογραφίας τῶν γεγονότων καὶ τῆς παραχαράξεως τῆς ἀληθείας εἰς μετὰ ὑποχρεωμένους νὰ διαμαρτυρηθῶμεν δι' ὅλων ἡμῶν τῶν ἡμερῶν.

Οὐδέποτε ἡ Ἀντιπολιτεία ἀνεγνώρισεν, οὔτε θὰ ἀναγνωρίσῃ ποτὲ ὁ ὀρθότητα εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ κ. βενιζέλου ἀσκηθεῖσαν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν. Κατηγορεῖ ἐξ ἐναντίας τὸν βενιζελισμὸν ἢ Ἀντιπολιτείας ὡς δουλεύσαντα καὶ δουλεύοντα πάντοτε εἰς τοὺς ξένους ὡς ἀπεμπολήσαντα τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς χώρας, ἢν μεταθέλῃ εἰς Προστατορᾶτον Ἀγγλικὸν, ὡς χειρισθέντα ἐπιζημιῶς τῆς ἐξωτερικῆς ὑποθέσεως καὶ ὡς ὑποτάξαντα τὰ συμφέροντα τοῦ Ἑθνους εἰς τὰ συμφέροντα τῶν ξένων.

Ἡ Ἀντιπολιτεία ἤρθη διὰ μίαν ἀκόμη φοράν, ὡς τῆ ἐπέβαλλε ἡ Ἑλληνικὴ τῆς συνειδήσεως εἰς τὸ ὕψος τῶν περιστάσεων καὶ συνεδούλευσεν ἀναχωρῆσαι εἰς τὴν πολιτικὴν ἀγῶνα πρὸς τὴν σκοπὴν ὑπὸς τὴν Χώρα ἀνευ περισπασμῶν ἐσωτερικῶν, ἀποδοῦναι μὲν ψυχῇ εἰς τὸν νέον πῶλεμον, ἀλλὰ δὲν ἐπύρηνεν νὰ θεωρῆ ὡς ὑπεύθυνον τῶν καταστροφῶν καὶ τῶν θυσιῶν τοῦ νέου τούτου πολέμου τὴν διὰ τοῦ Ζωννάρ ἐπιβληθέντα εἰς τὴν Πατρίδα τῆς Κυβερνήτην, οὕτινος ἡ τοσοῦτον ὑμνηθεῖσα διπλωματικὴ μεγαλοφυΐα δὲν ἠδύνατο νὰ ἐξασφαλίσῃ ὅσα, διὰ τῶν ἀγῶνων καὶ τῶν καταστροφῶν, εἰς μετέπειτα τὸ ἔθνος.

Ἡ Ἀντιπολιτεία οὐδέποτε διανοήθη νὰ τείνῃ χεῖρα συνδιαλλαγῆς πρὸς τὸν βενιζελισμὸν. Ἀλλὰ καὶ προσφερομένην ὀ' ἀπέριεπιματὰ φρίκης καὶ ἰσχυρῶς τὴν ἀίμασταγῆ τοῦ βενιζελισμοῦ χεῖρα ὡς ὀ' ἀπέκρου-

ε καὶ ὀ' ἀπεστρέφετο εὐσυνείδητος δικαστὴς τεινομένην αὐτῶν τὴν ἀίμασταγῆσαν χεῖρα ὑποδίκου, ἣτις πρὸ ὀλίγου ἀκόμη εἶχε χρησιμοποιοῦν τὸ δολοφονικὸν βέγγειο ἰδίον.

Ἀλλ' οὔτε εἶναι διατεθειμένη ἡ Ἀντιπολιτεία νὰ λησμονῆ τὰ βενιζελικὰ ἔργα, ὧν ἐγένετο θύμα ὁ κατὰ τὸν δὲν ἐδέχθη νὰ καταπροδοῦσῃ τὴν πολιτικὴν τοῦ ἰδεολογίαν.

Ὁ πέπλος τῆς λήθης, ὅτις θὰ ἐχρησίζετο διὰ νὰ καλύψῃ τὸ παρελθόν δὲν θὰ ὑφρανόη ποτὲ εἰς τὴν ἐργαστήριον τῆς Ἑθνικῆς Ἀντιπολιτείας. Οὕτω δὲ τὸ μαῦρον τοῦτο παρελθόν, καθ' ὅσον παντοτρόπως ὠργίσαν εἰς θάλασσαν ὀλοκλήρου λαοῦ, μὲν σπείρει ἀποτροπῶν τυραννῶν θὰ διατηρηθῆ ἀκάλυπτον καὶ γυμνόν, διὰ νὰ ὑπενθυμίσῃ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν λαὸν, ὅστις ἀποτελεῖ τὴν ἀντιπολιτεία, ὅτι αἱ λέξεις ἐπιείκεια, συγγνώμη καὶ λήθη δὲν ἔχουν θέσιν εἰς τὴν πολιτικὴν τῶν σημερινῶν, εἰς τὴν διὰ μεγάλων γραμμῶν ἔχουν ἀναγραφῆ ὡς πρῶτος ὅρος τοῦ πολιτικοῦ τοῦ «πιστεύω» αἱ λέξεις τιμωρία καὶ ἐκδίκησις!

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΜΕΣ Τ' ΑΠΟΒΡΑΔΑ

Κρούφου σκιά τοῦ γιγαντώνους ὀλοῦνα κρούοντάς μου τὰ μεταξένια κάλλη τῆς Αὐγῆς ποῦ θέλει νὰ μέλουσιν στίς ἡμέρας τῆς ἀναπνέσεως. Ἀφεσμεν ἀγλανάω τὴν αἴσθησιν καὶ νὰ νοιώσω βαθεῖα τὴ μοναδικὴ ἔσσανς ποῦ ἐκπνέμεται ἀπ' τὸ ἀρωματισμένο θερμολούτρο τῆς ἀνοξῆς.

Χύσου ὀμοια μὲ πεταλοῦδα ποῦ σκιάζει σὰ μαυροσίνορα τὰ τρυφερομάγουλα. Κῦρτα ἀπάνω τῶν ἀνθοῦν καὶ ὀργιάζουσι σὲ ἀπαράμιλλες τεχνουργίας ῥόδα, ῥόδα. Εἶνε τὰ ῥόδα ποῦ τάνεβαζουσι μεστήν ἠδονὴν ἐνός φιλοῦ ἕνας μυστικὸς πόθος μὴ ἀόριστῆ ἔσση, μὴ μυστικὴ παραφροσύνη τῆς ψυχῆς.

Ἀπ' τῆς Ζωῆς τὸ ποτιστῆρι τρέχουσι τὰ χαμόγελα δροσιτικὰ καὶ

ὀλοῦνα ἀνθοῦνε. Μὰ ἡ μυστικότητα τοῦ μακρονῆ καὶ ἔσση ἀδύνατα σκαρλίεται - Γύρνα στὴν ὀψη μου. Δὲ θὰ τὰ βρεῖς; Μαράθρησαν, κερτίσσαν, φολορῶσαν. Καὶ σὺν ἔτρεμουλιάσαν νὰ πῶσιν τὰ σκόρπισα- γὰ δάρι-σὶ τὰ φῶτα τοῦ ὄνειρου μου τοῦ σβυσμένου -

Κρούφου σκιά μου, σβύσε ἡ πλάξου ἀκόμη στὰ σκοτεινὰ φυλλώματα π' ἀργουλοῦνε πάνω τῆς, σὰ θές, σὰ θές, νὰ μέγης κοντὰ σου!

ΕΣΜΕΡΑΛΔΑ

Η ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΟΥ ΒΗΜΑΤΟΣ

Προδοῦσαντες ἐπικρῶς καθ' ὅλα, εἰς δύο μόνον πράγματα ἐρένομεν κλυτοστερημένοι εἰς τὴν πορέλασιν λατρεῶν ἀνακρουουσῶν τὸ ἐμδατήριον τοῦ κ. Ἡλλορεῖτη καὶ εἰς τὴν ἐμφάνισιν ἐργατικῶν ζητημάτων σύμφωνα πρὸς τὴν ἰσοτιμίαν σοσιαλιστικῆς ἀντιλήψεως.

Καὶ τῶν μὲν λατρεῶν τὴν ἔλλειψιν ἀναπληροῦν κατὰ τὸ μέλλον καὶ ἤττω πληρῶς ἡ σημασιολογία θρακινῆ δημοσιογραφικῆ ρομβία καὶ ἡ Ἑλληνομονικὴ τῆς Ἡθλοῦ ἀνακρουούσας ἀνελλοπῶς ἢ μὲν κατὰ Σίβητον ἢ δὲ κατὰ Κυριακὴν πάντας τοὺς πρὸς τὸν Ἀρχηγόν πύσης φυλῆς ὕμνου, ἐμδατήρια, πύσσαν καὶ ἀμναδῆς, ἀλλ' ἠτοῦν ἀγχε νὰ δημοσοργηθῆ καὶ ζήτημα ἐργατικῶν.

Ἡ κλητὴ ἀρχὴ ἔγινε τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομίδα ἀπὸ τοὺς ἐργάτας τῶν Τυπογραφείων τοῦ «Βήματος», οὔτινας, ἀνευ προειδοποιήσεως ἐκέρηξιν ἀπεργίαν ζητούντες κατὰ τὸ κλιτερωμενον πλέον μοτίβο ἐλάττωσιν τῶν ὀρων τῆς ἐργασίας εἰς ὀκτῶ καὶ ἀύξησιν τοῦ ἡμερομισθοῦ.

Τὸ ἰποτέλεσμα δ' αὐτοῦς ὑπῆρξεν ὀσον δὲν ἀνεμένετο.

Ὁ Διευθυντῆς τοῦ «Βήματος» ὅστις ἠυτήχησε πρῶτος ἐν τῷ πόλει μας ν' ἀντιμετωπίσῃ ἐργατικὴν ἀπεργίαν ἔκρινεν ὀτιῶφειλα νὰ πατήξῃ τὴς ἐπαναστατικῆς τάσεως τῶν παρ' ἡμῖν ἐργατῶν πρὸς πρόληψιν τῆς κλιτεργείας τῆς ἰδέας τῶν ἀπεργιῶν καὶ παρ' ἡμῖν καὶ ἠρνήθη ὀ μόνον νὰ δεχθῆ τὴν κερτίλογον τῶν ἐργατῶν αἰτήματα, ἀλλὰ καὶ νὰ δεχθῆ τὸ

ΑΛΕΞ. ΚΑΛΟΜΕΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΟΔΟΝΤΟΓΑΤΡΟΣ
Δέχεται καθ' ἐκίστην ἀπὸ 8-12 Π.Μ. καὶ 3-1)2-6 Μ.Μ. ἐκτὸς τῶν Κυριακῶν καὶ τῶν μεγάλων ἑορῶν.